

DRAPPELUL

ziar independent

Inscris sub Nr. 13/1938 la Trib. Arad

ABONAMENTE:

200.—

an
bănci, industrii, toate inst. part. și publ. 1000.—

Director:

VASILE I. OSTOIA

REDAȚII ȘI ADMINISTRATII:

ARAD, STR. POPA ION RUSU Nr. 3 Tel. 19-91
Timișoara, Piața Traian Nr. 2

24 IANUARIE

România doritoare de liniște și pace

În praznicul acestei zile
pătrunde a românismului,
oglîndește vitejia strălucitor
noștri înaintași, cari
pentru idee, pentru cauza
mântă și biruința idealului
au precupețit jertfa, ci au
cociotit-o ca cel mai sublim
dar pe care-l poți aduce lu-
teii tale sfinte.

Ce jertfă poate fi mai pre-
ciosă de orice altă, mai vrednă
de adâncă noastră închi-
nare, dacă nu aceea dovedită
prin moartea eroică a viteji-
noștri ostași căzuți în
bătălie așa de brav pe câmpul
de onoare, întru apărarea
scumpului nostru pământ și
desrobirea celui cotorpît de
dușman?

24 Ianuarie, evocă două ac-
te istorice, cele mai impor-
tante din istoria României.

24 Ianuarie, sărbătoarea

neamului, zi sorocită pentru
unire, a însemnat în 1859
Unirea Principatelor, adică
întemeierea regatului ve-
chiu, fără de care n'am fi
prăznuit făurirea României
Mari în 1919.

Ziua de 24 Ianuarie tre-
buie să fie deci, pentru toată su-
flarea românească, zi de re-
culegere sufletească, căci în
aceasta zi se împlinesc 81 de
ani, de când sufletele pătrun-
se de focul sacru al drăgo-
stei de neam și lege, strămo-
și noștri, înțelegând poran-
ca vremii și uniți în cuget și
simțiri, au pregătit integrita-
tea națională de azi.

De aceea, astăzi se cuvne
cu adevărat, să mulțumim
milostivului Dumnezeu, pen-
trucă pe noi, cei din genera-
ția de azi, ne-a învrednicit să
trăim visul milenar al națiu-

nii noastre; vis realizat de
strămoși, cari din dragoste
de Tară, Tron și Rege, au în-
țeles că adevăratul patrio-
tism se manifestă numai
prin fapte, curățind moșia
strămoșască de mulțimea
păgânilor cari au încercat s'o
robească.

În aceasta zi — sfântă
nouă — de măreață sărbătoa-
re a românismului, fiecare
român să-și revizuiască con-
știința și urmând pilda înai-
tașilor, să fie prezent în san-
tierrele idealului pentru ca ro-
mânul să fie stăpân, pe ve-
cie, al câmpiilor mănoase și
a munților bogății!

Altfel vom fi netrebnici ur-
mași și vom pângări memo-
ria și mormintele sutelor de
mii de eroi dela Jiu, Oltuz,
Mărăști și Mărășești.

ANGELA V. OSTOIA

În vâltoarea care a cuprins ome-
nirea, în vijelia care bate puternic
peste lume, se găsesc și popoare și
țări, care vor să se țină cât mai
departe de războiu și care doresc
și muncesc pentru restabilirea unei
păci universale și statornice.

Printre aceste state, printre nea-
murile care sunt sincere partizane
ale bunei înțelegeri și ale liniștii,
România, țară cu demnă ținută, cu
holărită atitudine și cu linie con-
stantă de conduită, ocupă un loc pe
primul plan.

De aceea, în toate manifestările
cu caracter intern sau internațional
din ultima vreme, conducătorii Ro-
mâniei, stând pe aceiași linie tradi-
țională și continuând cu aceeași
cunoștință atitudine de bună înțe-
legere, cu căntul să statornicească
legături cât mai strânse, cât mai
amicale cu toți vecinii și cu toate
statele cu care avem raporturi di-
plomatice.

Mai mult, deși anumite campanii
de presă, de propagandă uneori ne-
cinstite au căutat să sape anumite
prăpastii între noi românii și cei-
lalți vecini, totuși am trecut cu
ușurință peste ele, le-am considerat
ca neavenite, numai ca aci, în sud
estul Europei, să domnească pacea
și buna înțelegere între popoare.

Și această bunăvoință, care nu a
fost niciodată slăbiciune, acest fel
perfect cinstit și uman, în compor-
tările internaționale, a continuat să
fie mai accentuat, mai mult subli-
niat, acum când războiul s'a des-
lățuit.

De curând în toate cuvântările
M. S. Regelui, ținute cu prilejul
diverselor vizite făcute ostașilor
concentrați, a fost scoasă în evi-
dență această dorință sinceră a Ro-
mâniei, de a trăi în cât mai pre-
tenenși relații cu statele care ne
înconjoară, mai ales.

Apoi ultimul discurs al ministrului
nostru de externe, păzitor de
fiecare zi al legăturilor noastre cu
străinătatea, a reliefat suficient de
vizibil dorința noastră de a perma-
nentiza o pace în Balcani și de a
face în așa fel, ca buna înțelegere
să fie cât mai reală, aici, în acest
colț al lumii.

Cu adevărat România țară de oame-
ni pașnici de iubitori sinceri ai

liniștii și înțelegerii ai tuturor
problemele externe, este doritoare
și de pace și de bună învoială în-
tre neamuri.

Promulgarea legii de reorganizare a F. R. N.

BUCUREȘTI. — Majesta-
tea Sa Regele a promulgat
eri noua lege de reorganiza-
re a Frontului Renașterii Na-
ționale. Noua lege va apăre
astăzi în Monitorul Oficial.

Noua organizare a Frontu-
lui Renașterii Naționale se
bazează pe două principii
fundamentale: Pe unirea tu-
tutor forțelor creatoare în-
tr'un înalt patriotism și pe
adunarea tuturor forțelor
profesionale, cari prin organi-
zarea lor profesională să asu-
gure în stat reprezentarea
leală a forțelor Constituției,
adeacă pe baza de criterii ele-
ctive și selective.

Armatura FRN rămâne tot
consiliul superior, directia,
organizarea pe ținut și ju-
deț. Pe plăși sunt organiza-
ții intermediare între județ
și comună, compuse din pre-
ședinte și secretar. Comuna
e reprezentată printr'un sfat
din 9 membrii aleși de mem-
brii FRN din comună. Organi-
zația județeană are un pre-
ședinte și 2 secretari, lu-
crând cu un sfat județean
din 30 persoane, împreună
cu parlamentarii din județ.
Ținutul va avea un preșe-
dinte și trei secretari, lucra-
ză cu un sfat pe ținut com-
pus din delegații județeni și
parlamentari.

Noua organizare s'a îngri-
jit să dea unitatea de coman-
dament prin un președinte,
trei vicepreședinți, a căror
cel mai prețios colaborator
este secretarul general, în-
sărcinat cu supravegherea
activității și prosperării fron-
tului.

Prin dispoziții speciale con-
ducerea rurală și județeană
(Continuare în pagina III-a)

Sufletul românesc

Sufletul românesc trăiește
de secole deardându-l, prin tra-
diția sfântă a neamului no-
stru. Neamul românesc e sin-
teza tuturor luptelor din tre-
cut și până în zilele noas-
tre.

Istoria națională e un cân-
tec de vitejie și de biruință
a unui neam plin de idea-
lism și de credință strămo-
șască. În această istorie,
eroii, martirii noștri sunt în-
scriși cu litere de aur, pen-
tru faptele, ideile, sacrificiile
ce le-au făcut. Ei sunt
eroii tainici cari în urma
multor suferințe și a jalei
îndelungate au realizat în-
tru toate viața românească.

Viața românească e pretu-
tindeni unde trăiește Româ-
nul și unde-și cântă doinele
sale pline de dor, și de amar,

unde-și cântă cântecele su-
fletului său.

Din Văile Pinului, până
în Macedonia, Timoc, Tesa-
lia, dela Vârșat până în Beci-
cherec, Tisa, Dunăre, Nistru,
și între Carpați — sufletul
românesc pulsează sub dife-
rite forme — e același, are a-
celeași năzuințe, cunoaște a-
celeași datini strămoșești, ți-
ne aceeași credință creștină,
și vorbește dulcele grai româ-
nesc. Sufletul românesc a
eșit biruitor în toate luptele
ce le-am avut noi Românii
până acum. Dumnezeu care
conduce destinele neamului,
l-a îndreptat totdeauna pe
drumul cel bun, pe calea în-
țelepciunii. Clipele de luptă
ale trecutului, sunt clipe ale

entuziasmului, ele ne oțelesc
sufletul și ne fortifică brațul,
încurajându-ne în lupta grea
a vieții românești.

Neamul românesc de peste
hotare, care trăiește sub îm-
părății streine, s'a menținut
datorită vieții lui sufletești.

Sufletul românesc vibrea-
ză pretutindeni; el va trezi
sentimente noi, în inimile ce-
lor dornici de cultură, cre-
dință și limbă românească.
Înțelegerea tot mai mare și
desăvârșită a marilor fapte
străbune, ne duc cu gândul
la acel „viitor de aur” despre
care poetul neamului, se ex-
primă în termenii cei mai
frumoși. Să descifrăm sufle-
tul românesc în toată splen-
doarea lui!!

Cronica literară, de Stelian Segarcea

Prof. Ștefan M. Zissulescu: Filosofia ficționalistă a lui Hans Vaihinger

D-l Ștefan M. Zissulescu, fost pro-
fesor la catedra de „Filosofie” a li-
ceului teoretic din Arad — actual-
mente titular al catedrei aceleiași
specialități dela liceul teoretic Ion
I. C. Brătianu din capitala Argeșu-
lui, a scos de curând de sub teas-
curile tiparilor, un interesant
studiu, în care se ocupă analizând
meticulos, concepția „filosofiei fic-
ționaliste”, a unuia dintre cei mai
mari filosofi ai veacului apus, Hans
Vaihinger.

Faptul ignorării neîndreptățite a
filosofiei propune a cugetătorului
german, H. Vaihinger, a determi-
nat pe tânărul profesor, să scoată
la lumină acest prețios studiu, care
are de scop a înălța, precum ar fi
trebuit de multă vreme, pe înalte
trepte, noile orizonturi ce deschi-
de gândirea cugetătorului, din pa-
tria autorului lui „Mein Kampf”.

D-l Ștefan M. Zissulescu, după ce
ne prezintă succint biografia filo-
sofului „aus der Deutschland”, în-

tră adânc în cugetarea acestuia,
spre a o înfățișa în adevărata ei
lumină. Negreșit biografiei, îi ur-
mează bibliografia savantului ger-
man, de altfel prodigioasă.

Concepția „ficționalistă”, a filo-
sofului german se află ilustrată în tra-
tutul său filosofic: „Die Philosophie
des Als Ob”, ce pe românește
ar însemna: „Filosofia lui ca și
când”, sau „ca și cum”, pe care d-l
Ștefan Zissulescu dissecând-o pe
masa de operații a logicii, ne-o pre-
zintă meticolos, în toate elementele
ei componente. Sămburele central
ce rodește o întreagă eforescență
de probleme, îl formează: „liberta-
tea voinții” cu care omul superior
se simte nevoit a admite o seamă
de „fiecțiuni” sau să se înțeleagă

mai bine: „închipuirii”, considerân-
du-le cu necesitate imperioasă în
viața de toate zilele, „ca și când”,
sau „ca și cum” ar fi pur și sim-
plu realități eloquente. Astfel omul
de știință, din simplu „libertate a
voinții”, consideră ca realități, „fiec-
țiuni” sau „închipuirile”: molecu-
lă, atom, electron pentru a face o
ordine necesară în știință. Dease-
meni, în științele juridice și socio-
logice, pentru a se clădi un funda-
ment solid, s'a recurs la „fiecțiune”,
pe care o tem spune în viața prac-
tică, întocmai ca pe o realitate ve-
ridică. La fel științele teologice,
pentru a pune baze trainice, doc-
trinei lor, a trebuit să recurgă la
„fiecțiune”, din care luând pe ca-
lea „reprezentărilor”, atâtea „isca-

lități”, din simplu capriciu al „li-
bertății voinței” a doctrinarilor, le
consideră cu îndărărire realități elo-
quente.

Dacă acesta este punctul de ple-
care a filosofiei „vaihinger”-iene,
trebuie să știm ca o necesitate logi-
că, doctrinele altor filosofi, care
au sugerat marelui cugetător ger-
man, această interesantă „concepție
ficționalistă”. Astfel, Lotze, un alt
mare filosof al nației germane, în
filosofia sa punând mare preț pe
deosebirea fundamentală ce există
între „închipuire” și „presupunere”
i-au deschis intrucâtva orizonturile
noui ce avea să-le înfățișeze mai
târziu, Hans Vaihinger.

Deasemenea, i-au servit ca izvoare
(Continuare în pag. II-a)

Informațiuni

BUCUREȘTI. Ministerul de finanțe ține să reamintească tuturor contribuabililor că legea de amnistie fiscală expiră la 31 Ianuarie 1940.

STOCKHOLM. Armatorul vaporului suedez Pajala a fost anunțat că vasul său a fost torpilat fără avertisment și scufundat în 25 minute în timp ce venea de la Buenos Ayres spre Stockholm încărcat cu cereale.

Echipagiul a fost salvat.

BUCUREȘTI. Un acord de plăți și aranjament comercial a intervenit între guvernul român și cel slovac. Acordul a apărut ieri în Monitorul Oficial.

Tot ieri a apărut în Monitorul Oficial un acord provizoriu comercial și de plăți româno-jugoslav.

La Turnu-Severin a încetat din viață femeia Lăca Carpan în vârstă de 106 ani. Născută în 1833, căsătoria sa este egală cu a orașului T-Severin care se știe că a luat ființă în același an.

BUCUREȘTI. La Fălăceni s'a stins din viață după grea boală Elena Maior Gh. Fotino în etate

de 75 ani, fiica fostului domnitor al Moldovei dela 1818, Mihai C. Sutu.

ISTANBUL. Regiunea europeană a Turciei este amenințată de grave inundații, din cauza creșterii fluxurilor și topirii zăpezilor devastând câmpiile și recoltele. Trenul expres simplon a suferit întârziert. Răurile au cîșt din mătă. Pe șoseaua Ismir-Kmasar un autobus a fost prins de ape.

Aranjamentele noi în organizația de binefacere national-socialistă din Viena

Un mare succes a raportat NSV din Viena: în zilele acestea se deschide acolo cea mai mare bucătărie. NSV a făcut această bucătărie pentru ca folosirea alimentelor să fie făcută mai rațional. Măncarea se pregătește în 16 cazane așezate de câte 600 litri, fabricate din oțel așa că nu ruginesc, sub îngrijirea economiei de alimentație. Fiecare cazan are un ventil care, la o anumită temperatură să deschidă singur, păstrându-se în felul acesta vitaminele, care altfel sunt distruse prin fierberea prea tare. Afară de aceasta, fiecare cazan posedă un mecanism care alungă mirosul de bucătărie, și face ca tot la 6 minute să fie aer curat în bucătărie.

30.000 de persoane pot primi zilnic mâncare caldă din această bucătărie. Pe lângă aceste cazane se mai găsesc și mașini de aperitive. Mașina pentru tăiatul pâinii, taie, numără și împachetează automat 11.000 buc. de pâine, într-o singură oră; diferitele cuțite speciale pentru anumite mâncăruri și mașini de tocat, prepară într-o singură oră 5000 kg. de carne.

CABARETUL „CORNUL VÂNĂTORULUI” ARAD BAR

Program pe luna ianuarie

D-șoara IRINA în dans național
D-șoara IULI english va's și blues
D-șoara ANNY ROSE dans comic
D-șoara ROZALIA — illusion
D-șoara ANDONIA dans sclav
Duo ANDONIA — GEORGE
excentric step american
POLDI comic Borist
Regele Aerului
Vocal band
PETRICĂ și GICA

Locuință

modernă cu 3 camere și dependențe, nou vopsită, de închiriat!
A se adresa
ARAD,
Bul. Regale Ferdinand 50

MAXIME

Viața nu este bună decât a o jertfi pentru patrie.

(I. C. BRĂTIANU)

Totul aparține patriei când ea e în primejdie.

(DANTON)

Unirea biruște pe cel mai tare vrăjmaș.

(I. GOLESCU)

Nu poți cârmui o lume fără Dumnezeu. Poți numai s'o asțâmperi cu tunul.

(NAPOLEON I.)

Idila

Mișca s'a măritat cu Mișu, care a luat-o din dragoste. De câte-va zile își savurează, amândoi luna de miere. Mișu e amorizat nebun și Mișca îi răspunde la fel, cu aceeași frenezie.

După ce se închină asupra prezentului, Mișca trece și la proiecte de viitor.

— Da, dragă Mișule, așa va fi viața noastră, liniștită și dulce ca și luna noastră de miere. Iar la bătrânețe, când ne va fi dat să plecăm din lumea asta, când din noi unul va muri... eu am să mă retrag la țară.

Doi cerșetori

La colțul străzii stau doi orbi. O doamnă trece și pune o monedă în pătăria unuia din ei. Primul orb întreabă:

— Ascultă. O cunoști pe doamna asta miloasă?

— Numai din vedere.

Curățenie relativă

Domnul Popescu e un om care respectă regulile igienei și de aceea se duce regulat la baie, fapt deosebit de remarcabil. La baie unde se duce regulat, un bășac spune altuia, care se uita admirativ după Popescu:

— De douăzeci de ori pe lună vine Popescu la baie, și nu dă nici un bacșiș. Ce om murdar!

La tribunal

— Ești căsătorit, domnule?
— Da.
— Cu cine?
— Cu o femeie.
— Asta se înțelege de sine.
— Ba nu se înțelege de loc. Soara-meă e căsătorită cu un bărbat.

Motiv de divorț

— Vreau să divorțez, domnule judecător.
— De ce?
— Cum de ce? Pentru că sunt înșurat.

Explicație

Soțul: — De ce te uiți în oglindă de câte ori ești lângă mine?
Soția: — Ca să am în față o față inteligentă.

Supliment la

„GAZETA CĂRȚILOR”

Anul IX Nr. 1-10

„Gazeta Cărilor”, publicație utilă cu sacrificii și bine editată, nu se poate susține fără sprijinul celor cari cred că trebuie să trăiască — și numai prin ea însăși — ca să fie de folos cetitorilor și scriitorilor, editorilor și librărilor, ca și tuturor celor cari au cultul cărții bune, al scrișului românesc.

De aceea, mărturisind că străduințele și sacrificiile

sunt mari, nădăjdul că veți aprecia și veți bine ajuta această publicație stă, trimițând la vreme nădăjdul anual de 200 lei redacție și adm.: Prof. Munteanu-Râmnic, Ploiești, str. Zăgăreț No. 1.

Se primesc și publicații — anunțuri — reclama, orice atare alte forme de sprijin.

RECENZII

LAE CHIORU

Revistă pentru literatură și artă

Ne bucurăm când avem prilejul să așternem câteva rânduri despre această revistă literară redactată cu îngrijire și suflet.

Revista pentru literatură și artă, LAE CHIORU, de sub conducerea d-ilor: director colonel I. Gogan și redactor responsabil Lae Chioru, pentru luna Ianuarie 1940, are următorul conținut:

Către cititori, de L. C. Ceasul al 12-lea, de Cornel I. Gogan.

Dascălii satelor, de Stroie-Oancea.

Ceva despre poezia lirică de Ștefan Popescu-Dragănești.

Facili aprinse, de Virgil Chioru-Rizescu.

Creșterea calului lipizan

VIENA. — Creșterea calului lipizan se poate urmări aproape cu 360 de ani în urmă. Numele lor o au acești cai dela locul lor de creștere Lipizza, situat într-o înălțime de 400 metri deasupra Mării Adriatice în munții Dolomitelor, pe platoul dela Sesana în apropierea orașului Trieste. Herghelile au fost fondate în 1580 de arhiducele Karl un fiu, al împăratului Ferdinand I. Strămoșii calilor lipizani au fost cei aleși de rasă castiliană, andalusiană și neapolitană. Mai târziu, aceștia au fost amestecați și cu rasa arabă. Până la sfârșitul războiului mondial, herghelile dela Lipizza, au fost proprietatea curții imperiale a Austriei. Prin tratatul de pace, Lipizza a devenit o parte a Italiei, la fel au rămas ureo 100 de cai în posesiunea italiană. Cea mai mare parte a herghelilor însă a fost adusă în Stiria, pe domeniul Piber, unde se află și în prezent.

În afară de Italia, acest cal se mai crește și în România, Ungaria, Slovacia și Jugoslavia. Italia e foarte mult favorizată în creșterea acestei rase, în urma pământului calcaros și a climatului maritim. Și azi, italienii urmează vestilele metode germane în creșterea calilor lipizani. Acești cai sunt de o mărime mijlocie, ei au încheieturi de picior largi și puternici, iar forma copitelor e perfectă. Culoarea lor e în cele mai multe cazuri albă.

Școala spaniolă de călărit dela Viena, este centrul artei germane

clasice de călărit și locul de examen pentru armăsarii lipizani. Iri trebuie să parcurgă un drum greu de examinare. În timp ce creșterea lipizanilor are loc în Germania și în Italia în herghelile de la Jugoslavia, România, Slovacia, Ungarie chiar și țărani se ocupă cu creșterea acestor — cai uniți. Calul lipizan e vestit prin aptitudinile sale multiple, cari îl fac priu nu numai pentru călăritul, deși în același timp pentru tracțiune și pentru lucrul pe câmp. Tărani precum și soldatul îl întrebuințează cu același succes.

În mai multe variațiuni, culoarea albă e dominantă la această rasă. În timpul mai recent, țărani cultivate în deosebi culoarea brună. Trebuie relevat, că calul lipizan nu e deloc un cal de circ sau de lăz, și își face datoria oriunde. Trebuie re-

PATINE.

grinzii de fier, mașini de gătit, sobe, pompe de apă și tot felul de articole din fier, la

PETRU JÄGER
Timisoara IV, B-dul Carol Nr. 38
Telefon: 29-37

levat în continuare, că Școala clasică înaltă de călărit, cultivată la Viena deja timp de peste două secole în forma școlii spaniole de călărit e departe de călăritul de circ.

Cronica literară, de Stelian Segarcea

Prof. Ștefan M. Zissulescu: Filosofia ficționalistă a lui Hans Vaihinger

(Urmare din pag. I-a)

de reconfortare de care simțea nevoie în concepția sa, pe care o dorea s'o înfățișeze cât mai durabilă, și „Geschichte des Materialismus” (Istoria materialismului) a lui Fr. A. Lange, ca și filosofia unor: Arthur Schopenhauer, Darwin și Fichte, pe lângă care nu trebuiesc uitate prelegerile esențiale ale profesorilor săi Vundt și Pomescu. Filosofia „fictionalistă” a lui Hans Vaihinger, reprezintă o uriașă forță care și-a alimentat din plin

energia de exprimare, din tot ce doctrinarul german, cunoscuse, până la lansarea ei, pe firmamentul filosofiei universale, din secolul trecut. Astfel filoane puternice, se pot observa, din „Philosophie als Denken der Welt gemäss, dem Prinzip des kleinsten Kraftmasses”, a lui Avenarius, ca și din „Also sprach Zarathustra”, a lui Friedrich Nietzsche, ca să numim amintim pragmatismul critic al unor F. C. S. Schiller și C. S. Peirce, sau „Cri-

tica națiunii puse” și „Critica națiunii practice” a lui Emanuel Komt genialul filosof dela Königsberg, care a revoluționat „Filosofia” prin cugetarea sa. Regretăm că acest spațiu scurt, nu-ne permite a intra în adâncul acestui interesant studiu spre a-l înfățișa în adevărata în strălucitoare lumină a valorii sale. Nemulțumirea doar cu ceea ce ne permite un spațiu limitat și de aceea îl recomandăm călduros, cititorilor acestei tribune spirituale.

REVISTA „FLACARA”

Așa se intitulează revista politico-literară ce o tipărește lunar, d. D. Stan Ghițescu, fost ministru al Cooperăției și Arhitect I. A. Enescu, ca un supliment al ziarului săptămânal, cu același nume, care dela

aparitie s'au intitulat omagial: „Organul Cercului Cultural național Octavian Goga”.

Colaborează în permanență la acest organ de cultură spirituală — dealtfel vrednic de amintirea mare lui cântăreț al patimirii ardelen — priceputele condec ale domnilor: Ion P. Gigurtu, ministrul Lucrărilor publice și al comunicațiilor, Stan Ghițescu, fost ministru al Cooperăției, Arhitect I. D. Enescu, fost subsecretar de stat, Vasile Doră, și Stelian Segarcea care se înțâmplă să fie semnatarul acestor rânduri.

Dacă fac paradă sgomotoasă de pretinse reviste mari, atât în București, cât și în celelalte centre culturale ale țării, ca: Iași, Cluj, Cernăuți, etc. nicăieri, în decursul

lunii Noembrie, când s'au implinit 455 ani dela moartea unuia dintre cei mai geniali poeți ai Renașterii italiene — Luigi Pulci, autorul capodoperei, epopea eroi-comică „Morgante Magiore”, — nu s'a scris măcar un rând. Nici Revista Fundațiilor Regale, nici „Gândirea”, nici „Gând Românesc” dela Cluj, nici „Familia” dela Oradla Mare, nici „Însemnări Iesene”, dela Iași, ca să nu mai amintim de scorbările reviste săptămânale: „Români Literari”, „Universul Literar”, sau revista conpezelor „Curentul Magazin”. Acest lucru îl face însă într'un articol de șase pagini, semnatarul acestei cronici, scoțând în evidență genialitatea artistică a marelui poet al „Renașterii”.

Contribuția bunilor patrioți

Cei cari au avut fericirea să asculte cuvântul Suveranului dela tronul din ziua Bobotezii, au constat cu adâncă emoție că în Regescă răsfrânge în jur, ca astru luminos, cel mai înalt patriotism — iar gândul de căpetenie — mărturisește cu orice prilej, că este altul decât unirea desăvârșită a tuturor românilor, într-o țară bine pregătită, pentru orice evenimente.

Acest gând al unirii între frați, care de mulți ani îl obsedează pe S. Regele, s'a putut, din fericire, transforma în zilele noastre în cea mai frumoasă realitate.

Căci pe drept cuvânt, spune Majestatea Sa: „Acest gând, de a forma cu toții un singur Neam, împus unui singur crez, unei singure dorințe, unei singure hotărâri, este acela care va putea, contra oricărui dușman și contra oricărei vicisitudini, să ne întărească mai mult, să ne facă mai uniți, să ne facă mai puternici”.

„Cântecul vechi ale poezilor patrii, în care atât de frumos se spune cum dușmanul nu poate răscula acolo unde este unire, trebuie să fie veșnic în sufletul tuturor Românilor”.

Pentru ca să corespundem dorințelor Regale, nu sunt suficiente manifestările verbale, ci trebuie mai ales fapte; „fapte hotărâte ale tuturor celor cari își iubesc Patria”, întrucât ca hotărâte veșnice ale României să fie precodată cotropite, până la venitul vremii când fiecare

rui cetățean i se pune o problemă de conștiință românească — când fiecare, după puterile sale, poate să aibă mulțumirea datoriei împlinite către Patrie.

Țara face apel la toți supușii ca să contribuie la opera de înzestrare a armatei.

În împrejurările de azi, Statul nu-și poate acoperi cheltuielile de înarmare numai din venituri normale — ci are nevoie de venituri excepționale.

Pentru a nu produce perturbări în economia țării, Statul, deși avea dreptul n'a vrut să majoreze nici impozitele, nici să recurgă la expedientul periculos al inflației — ci s'a dovedit bună și în alte țări, mult mai mari și mai bogate decât noi.

Țara e în drept să ceară jertfă neprețuită pentru cheltuielile mari ale pregătirii armatei, atât din prisma bogatului cât și din economia săracului.

Bonurile de înzestrare a oștirii nu reprezintă, însă, o jertfă pentru nici o categorie de subscriitori, ci, dimpotrivă, ele oferă plasament rentabil și sigur, fiind scutite de orice impozit sau taxă.

Dat fiind scopul pe care-l urmăresc, aceste bonuri trebuie să înfățișeze fața hotărâtă a tuturor celor cari iubesc Patria Română, — gestul care să dovedească, din timp de pace că România se poate baza pe dragostea acelor ce o doresc mereu mare și puternică.

Nici-o concentrare a milițiilor germane

BERLIN. Ziarul din Stockholm „Aftonbladet” anunță cu litere mari concentrarea tuturor contingentelor a milițiilor germane pentru ziua de 15 Martie. După cum se afirmă din partea autorităților competente, nu s'a prevăzut o astfel de concentrare. Această știre se poate explica cu confundarea prezentărilor rezerviștilor mai multor contingente pentru viza

livretelor militare în scopul unui control, care va avea loc, cum reiese din afișurile publice, în ziua de 15 Martie. Aici e vorba de o măsură de control, care în baza legii recrutării e prevăzută și în timpurile de pace în anumite intervale, corespunzând de altfel dispozițiilor de cea stă natură în toate statele cu serviciu militar obligatoriu.

Partenerii comerciali a Jugoslaviei

BELGRAD. — Totalul exportului jugoslav dela Ianuarie până Noembrie 1939 are o valoare de 4792,8 milioane dinari, până ce importul are o valoare de 4357,4 milioane dinari. Activul comerțului exterior al Jugoslaviei atinge deci 435,4 milioane dinari, în timp ce în cele 11 luni corespunzătoare ale anului trecut bilanțul comercial reprezenta un pasiv de 53,4 milioane de dinari.

Aceste cifre publicate de către Institutul de stat al Jugoslaviei constituie în același timp o dovadă clară pentru teza, că chiar în timp de războiu, țările se orientează cu preferință după debușeurile și tinuturile lor de cumpărare corespunzând în mod natural structurii economice. În Noembrie 1939 Germania (excludând Protectoratul Boemia și Moravia) a participat la exportul jugoslav cu 42,3 la sută, și cu 56,4 la sută la import. Cu 6,14 la sută la importul și cu 10,51 la sută la exportul jugoslav, Protectoratul Boemia și Moravia ocupă al treilea loc în comerțul exterior al Jugoslaviei, nemijlocit după Italia. Cele două țări împrietenite, Germania și Italia, inclusiv țările Protectoratului au participat cu aproape 70 la sută la comerțul exterior al

Jugoslaviei. Anglia și la fel Franța urmăresc în rândul partenerilor comerciali jugoslavi pe un loc foarte îndepărtat. În importul jugoslav Anglia a ocupat cu 1,3 la sută al 9-lea loc, Franța cu 0,39 la sută chiar numai al 15-lea loc. Comentariile publicate de ziarele jugoslave cu prilejul încheierii recente convențiunei economice jugoslavo-franceze relevă că ridicarea furnizărilor jugoslave în Franța la înălțimea cerută de serviciul datoriei statului jugoslav (dobânzile precum și amortizarea), constituie cea mai mare osteneală pentru Jugoslavia.

Prolungarea legii de reorganizare a F. R. N.

(Urmare din pagina I-a).

are posibilitatea să aducă la cunoștința organelor centrale doleanțele poporului înlesnind astfel luarea de măsuri menite să satisfacă toate nevoile locale contribuind la ridicarea acțiunii politice și de unitate națională.

În legătură cu aplicarea noii legi d. ministru Giurescu a invitat pentru Luni pe reprezentanții presei, cărora le va face declarații.

Promovarea elementului românesc

Zilele trecute, fruntașii bănațeni ai Frontului Renașterii Naționale s'au întrunit la Lugoj într-o conferință prezidată de d. Victor Moldoveanu.

Cu acest prilej, s'au rostit numeroase cuvântări, toate ocupându-se de problema atât de delicată și de o actualitate atât de vie a promovării economice și sociale a elementului românesc.

Din nefericire, după mai bine de 20 de ani dela unirea cea mare, se discută încă promovarea elementului românesc. Discuția este încă de actualitate pentru că, în multe părți ale țării, elementul românesc găsește într-o situație umilitoare față de minoritățile conlocuitoare.

Între cei care au vorbit la Lugoj, a fost și d. deputat Gr. Popescu. Pentru a arăta starea de inferioritate a românilor, d-sa a prezentat câteva date statistice privitoare la județul Timiș.

Reese din aceste date că, în județul Timiș, din 330 întreprinderi industriale numai 7 sunt românești; din 513 societăți anonime numai 14 sunt românești; din 71 bănci, români au 19 iar tipografiile din Timi-

șoara sunt 27 minoritare și de abia 5 românești.

Care sunt cauzele acestui bilanț dezastruos, pe care trebuie să-l încheiem la 22 de ani dela Unire?

D. Victor Moldoveanu și-a dat osteneala să răspundă.

„Adevărul este că a doua zi după unire s'a deschis o epocă de aventuri, de nebuloase improvizațiuni cari au dăunat mult evoluției noastre structurale” — a spus d-sa.

Și-a continuat:

„Să recunoaștem că, datorită politicienismului venal, noi am rămas aceiași oameni cari se nasc ca bursieri, trăiesc ca funcționari și mor ca pensionari, fără să aibă măcar idee că împrejurul lor stau îngrămădite comorile pământului strămoșesc pe care n'au apucat încă a le gusta”.

Acesta este adevărul! Regimul nefast, anarhic și necinstit al partidelor politice are întreaga vină a acestei dureroase situații. Timp de mai bine de 20 de ani cât România a fost condusă de partidele politice nu s'a făcut nimic în direcția promovării elementului românesc. Această gingașă problemă, a fost

tratată cu ușurință, dacă nu cu nepăsare de guvernele partidei politice. Tot ce s'a făcut în acest domeniu n'a fost decât agitație demagogică sterilă și primejdioasă. Nimic pozitiv. Nici un început de realizare a acestui postulat național: înaintarea elementului românesc, așezarea lui într-o situație de egalitate, dacă nu de superioritate față de minorități.

Frontului Renașterii Naționale îi revine greaua sarcină de a o rupe cu nenorocita tradiție a trecutului, de a face să înceteze metodele guvernelor de partid și de a pregăti calea adevărată și luminoasă de repunere a elementului românesc în drepturile lui.

Pentru aceasta este nevoie de o revoluție de o revoluție profund morală pe care Frontul Renașterii Naționale a inițiat-o, a început-o și trebuie s'o desăvârșescă.

Discuțiile sunt inutile. Fără să mai privim înapoi, să mergem drept înainte pe calea trasată de Frontul Renașterii Naționale. Numai călcând cu toții pe acest drum, promovarea elementului românesc nu va fi un postulat ci o realitate.

Rolul Statelor Unite

Acum când în cele trei părți a lumii vechi a izbucnit focul vâti pus vreadată întrebarea ce ar deveni popoarele de aici dacă din urgia acestui uragan un singur popor ar ieși învingător? El ar supune fără nici o discuție popoarele bătrânei Europe și îndeosebi pe ale ce au avut până acum forța de-a menține echilibrul. Celălalte ar fi oricând la dis-

Cum se autoscufundă un vas?

Ați citit că vasul „Graf von Spee” a fost scufundat de propriul său echipaj. Aceiași soartă a avut-o și marea transatlantic german „Columbus”.

Vați întrebat cum se procedează la scufundarea de bună-voie?

Cunoașteți povestirile din cărțile de aventuri, în care, cu ajutorul burghielor, se fac găuri în corăbiile de lemn. Aceasta este poveste vechi.

Astăzi, pentru a se face să intre apa într'un vas, care trebuie scufundat, se procedează altfel.

Ați remarcat că apa iese pe delăturile unui vapor cu aburi? Apa aceasta a fost pompată în vas prin găurile, care se găsesc sub linia sa de plutire. După ce a servit mașinilor și necesităților domestice, ea este aruncată din nou în mare.

Aceste deschideri sunt comandate prin valve și robinete. Dacă valva, care comandă intrarea apei, este demontată, apă intră direct în vas și ajunge în compartimentul mașinilor.

Se știe că vasele moderne au un oarecare număr de compartimente, independente unele de altele, care se închid cu ajutorul unui buton de comandă. Dacă vasul trebuie scufundat, aceste compartimente sunt lăsate deschise.

Deasemeni, tuburile, prin care vine apa, pot fi tăiate sau sparte.

În sfârșit, pentru a se grăbi operația de scufundare, se pot așeza în cale a vasului explozibile, care să găurească fundul vaporului.

Această ultimă operație a fost efectuată pe vasul german „Admiral Graf von Spee”, care a fost scufundat în apă puțin adâncă și fiind că s'a voit ca scafandrierii să fie împiedecați să astupe găurile de intrare a apei, în scopul de a-l readuce pe linia de plutire.

creția lui. Iar noi știm că, în timpurile noastre, cu metode moderne de asuprire și distrugere, dacă un astfel de lucru s'ar întâmpla, aceasta ar însemna exterminarea popoarelor ajunse în sclavie, căci ar fi într-o imposibilitate absolută de a se salva prin ele înșiși. Un stat ajuns atât de puternic ar acapara toate resursele de războiu a lumii vechi și avându-le în mână ar putea înăbuși cu cea mai mare ușurință orice încercare de revoltă. Stăpânirea uzinelor de armament însemnând o superioritate în calculabilă față de ori ce număr de oameni și popoare neînarmate.

Și numai gândindu-te la lucrul acesta îți dai seama cum lumea veche este la hazardul unei astfel de șanse pentru ca popoare și popoare să dispară de pe glob. Îți vine să crezi că vechiul nostru continent într'adevăr a fost lăsat pradă unor ambiții nemărginite. S'ar spune că viața popoarelor mici s'a terminat. Din fericire lucrurile n'au ajuns încă acolo și sperăm că nici nu vor ajunge. Dar chiar în cazul acesta disperat speranța refacerii echilibrului și a reînvierii oricărei n'ar fi pierdută. Bătrâna Europă și-a creat o posibilitate de salvare prin civilizația pe care a creat-o în lumea nouă, în America. Într'adevăr Statele Unite ale Americii singure sunt în stare să restabilească vechile stări contra oricărei puteri ce ar încerca o astfel de hegemonie tiranică, căci puterea Statelor Unite este nefârșită. Cei cari au călătorit prin ele au rămas năuciti în fața Uzinelor lor cicloperne, față de care cele mai mari întreprinderi europene par mitite. Resursele lor sunt infinite. Întinderea și fertilitatea solului sunt așa de mari încât economiștii spun că ar putea hrăni din belsug un miliard de oameni. Toate produsele zonelor calde și temperate ei le au din abundență.

Rezervele lor de vite nu se cunosc! Turme nenumerate rățădesc prin pășunile fără

de limită a Vestului îndepărtat păzite de cow-boys călări. Și ceace pentru ochii noștri pare o înscenare de cinematograf și un vis este o realitate acolo.

În Statele Unite de altfel totul e uriaș, grandios. Sămănatul câmpului cu gestul patriarhal al sămănătorului, acolo a dispărut. Avionul i-a luat locul. Drumurile lor ce se întind pe mii și mii de kilometri sunt străbătute neîntrerupt de două, șiruri de automobile mergând în sens invers și care nu au loc pentru a-și lua o distanță mai mare de 20 de metri dela unul la altul. E ca o păoază de metal ce se rotește fără încetare pe șoselele americane. În marile orașe anoi circulația se face pe poduri aeriene — pe pământ și pe sub pământ și totuși aglomerația este de neînchipuit.

Dar puterea cea mare a Statelor Unite stă în uzinele lor, mai ales în uzinele metalurgice care singure pot rivaliza cu a tuturor celorlalte state luate împreună. Într'adevăr după statisticile date de economiști uzinele din Statele Unite lucrează 48 la sută din forța lumii și 50 la sută din oțelul de pe glob. Iar pentru a vă da seamă de bogățiile ei în minereuri și în produsele bază a industriei de războiu e destul să spunem că în Statele Unite se extrag 42 la sută din fierul lumii (40 la sută se scoate în Franța) 71 la sută din petrol, 73 la sută din aramă, 75 la sută din zinc, 80 la sută din sulf și 88 la sută din plumbul de pe glob.

(Continuare în pag. IV-a)

Contact între Germania și Turcia

ANKARA. — Cum se află din curi informate de aci, mai există un contact între guvernul turc și ambasada germană, care dă ocazia pentru speranțe justificate referitor la reluarea de raporturi comerciale. Cu toate că nici-o parte nu dă lămuriri concrete, totuși s'a aflat că în mai multe amănunte s'a găsit o înțelegere.

Comitetele Cetățenești

In ultimele zile, presa a publicat știrea înființării unui mare comitet cetățenească, menit să ajute, — într'altdt cât inițiativa particulară poate oricând să ajute un Guvern — la preocupări de un ordin strict național și defensiv, — la opera de evaluare justă și de subscripție pentru marele fond al apărării.

Personalități de primul plan ale vieții românești au intrat în acest comitet, și suntem în drept a aștepta dela activitatea lui o rodnicie, cu un caracter ca acela dorit, dar și o operă de dreptate: fiindcă o evaluare justă a subscripțiilor constituite, de mult, un deziderat al funcționarilor și a celor cu un venit controlabil.

La capătul unei faze de eforturi în domeniul înarmării, s'au impus unele constatări foarte realiste cu privire la aceste contribuții voluntare. Este clar că funcționarii au subscris o douăsprezecime din venitul lor anual brut. O mare categorie muncitoare a țării, înțelegând că fiecare clipă pierdută în șovăire poate deveni o pagubă irecuperabilă, a împrumutat Statul. Unii au oferit bunul lor sub formă de dănie, și nu de împrumut. Nu s'au tânguit la dobândă, n'au cerut jetoane, nici barem chitanțe. Aceștia au fost numeroși. „NU VREM NIMIC, DOMNULE, au spus ei funcționarului financiar care le primea con-

tribuția. PACE SĂ FIE! Au dat ca să fie pace. Instinctiv, ei știu că o țară bine înarmată descurajează orice agresiune, câștigă pacea fără a mai face războiul. Nu e timp de toamnă. Trebuie să asigurăm existența liberă și independentă a țării noastre. Așa au gândit ei, — și au procedat în consecință. Nici un sacrificiu nu li s'ar fi părut prea mare, pentru scopul urmărit. Când ești gata să-ți dai viața, nu poți șovăi să dai o contribuție.

Dar comitetul cetățenească constituit a fost în drept să se întrebe: câte sunt categoriile care au oferit Statului o douăsprezecime din venitul lor brut anual? Câți sunt aceia cari au cântărit drept obligă-

țiunile lor?

O constatare generală se impune: că există și surse de traiu mai bogate decât munca în birouri, și că, prin urmare, o evaluare proporțională a contribuțiilor capătă aspectul nu numai al unei opere de ajutorare națională, dar și de dreptate socială: Nu se poate admite ca unii să dea atât cât trebuie, iar alții numai atât cât voiesc. Este gândul dela care a pornit înființarea acestor comitete.

Inițiativa comitetelor cetățenești merită toată lauda.

Între aparatul de Stat și fiecare cetățean se restabilește o colaborare efectivă.

Mobilizarea agricolă

In toate comunele din țară sunt pe cale de a se întocmi comisii în vederea mobilizării agricole. In primăvară, va trebui să depunem un efort considerabil spre a asigura țării maximum de producție agricolă. Toamna ne-a surprins cu un deficit destul de simțit în domeniul înșămânțărilor. Astfel, în primele două luni după desgheț ne-a rămas să plantăm câmpul pe o întindere de peste un milion și jumătate hectare.

Mobilizarea agricolă trebuie să fie preocuparea centrală a fiecărui locuitor, fie că este plugar și proprietar de pământ, fie că este orășean, dar poate fi util sectorului agrar cu munca, ori priceperea tehnică.

In Anglia, sarcina sporirii producției revine până și soldaților. Guvernul a dispus, ca în jurul bateriilor anti-aeriene, unde trupa stă imobilizată, să se înființeze grădini cu plantații de zarzavat, lucrate de brațele disponibile ale soldaților. Și trebuie să reținem amănuntul, că această măsură s'a luat în Marea Britanie, care dispune de cel mai puternic imperiu colonial în surse de aprovizionare. Nu e vorba de speranța oamenilor să atârne de cele câteva zeci sau sute de grădini de zarzavat. Munca și producția au alt sens: când un întreg popor se disciplinează în sectoarele agricole și industriale, sporind într'un efort comun potențialul vieții economice, el capătă precis sentimentul victoriei asupra tuturor primejdiilor.

Da doi ani. România se află într-o efortare continuă de a-și întări securitatea internă și externă, iar binefacerile acestei străduinți, datorită înțelepciunii Regale, le simțim cu totii. Inzestrarea ostirii ne dă un sentiment de liniște. Sporirea producției, aprovizionarea țării cu materii prime, dezvoltarea bazei noastre industriale și planificarea agriculturii, ne scutesc de o serie de riscuri, pe care atâtea popoare le resimt dramatic.

Insă, cece am făcut până acum nu este destul. Amenințările n'au trecut de zodia involburărilor. Va trebui să muncim mai mult și să prețuim timpul ca și aurul. In primăvară, să nu rămână nici-o palmă de pământ. Să înșămânțăm pretutindeni unde vedem un câmp, fiindcă, Slavă Domnului, dispunem de cele mai fertile terenuri arabile și de o capacitate inițială de producție aproape unică în Europa.

Mobilizarea agricolă să fie gândul tuturor. Să facem din ea programul principal al îndeletnicirilor noastre odată cu topirea zăpezii și să credem în hârnicie, ca într'un suprem ideal salvator. Energia creatoare desfășurată pentru umplerea silozurilor și a magazinelor industriale, garantează popoarelor cea mai deplină securitate și le face biruitoare în câmpul nesfârșit al primejdiilor. Iată, care trebuie să fie crezul nostru de toate zilele și căruia trebuie să-i dăm maximum de înțeles obștesc.

Ultima oră

INTERN

Inspectia d-lui Rezident Regal Paul Goma

D. Paul Goma, rezidentul regal al Ținutului Dunărea de jos, inspectând trupele din Ținutul d-sale, a ținut o cuvântare elogiind faptele scumpului nostru Suveran, precum și dragostea față de poporul Său.

D. Rezident Regal a împărțit ruri ofițerilor, subofițerilor și pei.

D. rezident regal Paul Goma colectat suma de Lei 400 mii, pentru ajutorarea familiilor conștraților nevoiași.

Conferința d-lui Ministru al Frontului Studențesc

D. dr. Ionescu-Sisești, ministrul Frontului Studențesc, a vorbit, Sâmbătă seara, în Aula Universității din Iași, despre rolul și în-

țărirea tineretului în organismul Frontului.

EXTERN

Presa pariziană despre înființirea Gafencu Marcovici

PARIS. Cu ocazia întrevederii Gafencu-Marcovici, presa pariziană are ca subiect revizuirea situației din Balcani și socotește necesară o apropiere a Statelor din răsăritul și centrul Europei.

Ziarul francez „L'Heuvre”, pare a ști, că Ungaria ar fi fost înștiințată de Germania și Uniunea Sovietică că ei n'au pretenții terito-

riale asupra localităților care

fost în posesia Ungariei până

Ar putea fi vorba numai asupra localităților din Ucraina sube-

Tot acest ziar francez, pare a ști, că acest plan ar fi, necesar pentru Germania cât și pentru Rusia, spre a-și asigura transp-

Aviația rusă, a bombardat multe localități finlandeze.

Situația de pe frontul finlandez

MOSCOVA. Circumscripția militară Leningrad face cunoscut următoarele: In ziua de 20 Ianuarie,

nici un eveniment însemnat.

Aviația rusă, a bombardat multe localități finlandeze.

Bombardarea orașului Abo

HELSINKI. Se anunță că orașul Abo a fost bombardat de către aviația Sovietică, aruncând dela înălțimea de 5000 metri 150 bombe explozibile și 75 incendiare. In cursul luptei finlandezii au doborât

15 avioane inamice.

O bombă a incendiat un Institut Maternitate, dar ca prin miracol n'a făcut victime nici în mame și în copii.

Orașul oferă un aspect tragic.

Uruguaiul în ajutorul Finlandei

MONTEVIDEO. Se anunță că, în conformitate cu hotărârea luată de către Societatea Națiunilor, Uruguaiul este gata de a veni în aju-

torul Finlandei și pentru a scop, guvernul din Uruguai, deschide un credit, Finlandei, pentru procurarea mai multor articole.

Restricțiuni la consumarea cărbunilor în Ungaria

BUDAPESTA. Agenția oficială ungară comunică, constatându-se lipsă în stocul de cărbuni în urma greutăților de aprovizionare, în consecință dela 23 Ianuarie se vor introduce unele restricțiuni în consumația cărbunilor.

In acest scop s'au făcut modificări în mersul trenurilor. S'au suprimat trenurile rapide express.

Agenția de mai sus crede că această măsură va dura cam până la data de 10 Ianuarie a. c.

America evită de a intra în conflictul european

NEW-YORK. Noul candidat la președinția Statelor Unite, a făcut o declarație confirmând politica președintelui Roosevelt, în ceea ce privește raportul dintre America și

Europa. D-sa a declarat că orașele n'ar urma în scaunul președintelui, America va continua politica de azi.

Mare zăpadă și în Portugalia

LISSABONA. Se anunță că o mare cantitate de zăpadă a căzut pe tot cuprinsul Portugaliei. In unele părți grosimea stratului de zăpadă

dă este de 60 cm. Și în Monaco, unde de jumătate de veac n'a nins, a căzut un strat de zăpadă.

Frig năpraznic în Statele Unite

NEW-YORK. Se anunță că un val de frig năpraznic s'a abătut asupra Statelor Unite.

O sută de persoane au murit cauza frigului, dintre cari 2 New-York.

Un fenomen pe cerul Italiei

MILANO. Se anunță ivirea unui fenomen ciudat pe bolta cerului spre Miază-zi, unde înainte de revărsatul zorilor se ivește o mare lumină, care după câteva minute de lumină crescândă, dispăre.

Astrologii caută explicația fenomenului, în legătură curentii. Din Bologna se anunță se întreruperi de curent electric, care stă în legătură cu fenomenul sus amintit.

Facem un călduros apel la sentimentele nobile ale cititorilor noștri să contribuie la remedierea unor stări de lucruri, din cauza cărora revista Sănătatea, revistă de 39 ani, a fost nevoită să-și suspende provizoriu apariția, prin trimiterea modestei sume de 400 Lei, în schimbul căreia vor primi 5 diferite volume din anii precedenți ai revistei „SĂNĂTATEA” și a căror valoare e 750 Lei.

Redacția și Administrația revistei SĂNĂTATEA

str. Triumfului Nr. 7, București V.

Metode noi de terapie la tensiune

FRANKFURT a. M. — In fața Societății Senckenberg cunoscutul medic specialist pentru boli de rinichi Doctorul Volhard a făcut o expunere referitor la relațiunile între urcarea abnormală a presiunii sângelui și între nefrită, dezvoltând noi metode de tratament.

Urcarea tensiunii, așa a expus profesorul Volhard nu trebuie să fie în orice caz patologică. In multe cazuri ea este un simptom al etății. Această presiune înaltă a sângelui, ce se observă în etate și care crește cu anii, nu trebuie să aibă neceșarmente o cauză bolnăvicioasă. Se înțelege că o presiune extraordinară a sângelui cere un lucru mai mare din partea inimii, carei cereri inima o îndeplinește prin mărirea volumului ei, câteodată până la dublul sau triplul al normalului. Această întărire a mușchilor inimii se găsește întotdeauna ca o aparițiune însoțitoare a bolilor de rinichi. Drept adevărată cauză a urcării presiunii sângelui, profesorul Volhard a desemnat contractiunea

generală a sistemului vascular. Mult timp toată lumea nu-si-a putut explica această contractiune a vaselor corpului uman, până ce s'a găsit, că un element chimic produs de rinichi provoacă această contractiune.

Împreună cu această descoperire, știința medicală a fost pusă în stare de a dezvolta și metodele proprii de vindecare. In primul rând, oratorul a recomandat o cură de foamă se de sete de mai multe zile, care chiar și în cazurile cele mai grele a fost urmată de rezultatul dorit, salvând miile de suferinzi viața. Mai ales nefrita constată în timpul războiului în număr extraordinar de mare a putut fi vindecată cu mult succes cu ajutorul acestei terapii. — In multe cazuri urcarea patologică a presiunii sângelui e ereditară. Cine suferă de această boală trebuie să trăiască o viață corespunzătoare, putând devenii foarte bătrân, cum a asigură profesorul Volhard. Principiul cel mai de seamă în purtarea acestor bolnavi precum și în tratamentul lor se numește educația spre sângeră și ascetism. Cine își conformează viața în acest sens, poate să ajungă și cu o urcare patologică a presiunii sângelui o etate de optzeci sau nouăzeci ani.

Explozia unui corp ceresc

Observațiile făcute de instituțiile astronomice din Hamburg și Sonnenberg, au constatat că s'a produs în lumea cerească o catastrofă de proporții uriașe. Un corp ceresc de mărimea soarelui nostru ar fi făcut explozie în calea lăptelui. Catastrofa s'ar explica într-o degenerare a atomilor acelui corp ceresc. Prin energia produsă de această bruscă explozie mari părți din corpul ceresc au fost aruncate în spațiu, în toate direcțiile urmându-și calea cu o viteză de mai multe milioane km. pe oră.

Rolul Statelor Unite

(Urmare din pagina III-a)

De aceea cu toată situația critică din Europa și cu toată primejdia ce amenință micile state chiar o înfrângere a lor nu însemnează o robie a lor de lungă durată. Statele Unite cu concepția lor despre libertate și justiție sunt în totdeauna o rezervă uriașă și o forță care dă curaj celor slabi în cea mai mare restriște. Ele pot dovedi că binele n'a dispărut din lume și în cazul când situația ar fi atât de disperată pentru popoarele bătrânei noastre Europe — în lumea nouă este destulă putere pentru a restabili dreptatea.

Natural pentru aceasta nu e de ajuns să stai cu mâinile în sân. Trebuie să te ajuți singur la nevoie, căci atunci și Dumnezeu te ajută.

S. Dumbrăveanu